

jo en stor Betydning med Hensyn til Anmelderne, om de, idet de anmeldte et Varemærke, kunne have nogenlunde Sikkerhed for, at dette Varemærke ikke allerede er benyttet, at altsaa de Penge, de udgive for at anmeldte Varemærket og for at faae dette bekendtgjort, ikke aldeles ere spildte, saaledes at de efter at have gjort en Anmeldelse, som vedkommende Dvirighed naturligvis i god Tro har modtaget og befordret videre til Beskjendtgjørelse, ikke kort Tid efter skulle faae en Stævning med det uundgaaelige Tilbehør af en Sagfører paa Halsen, som erklærer, at den Anmeldelse duer ikke. Det forekommer mig, at det vilde vække en stor Misnoie rundt omkring, naar de Penge og den Uleilighed, der saaledes var anvendt paa at faae et Varemærke anmeldt, vare spildte. For at lade Registreringen saaledes fordele om i Dvirigheds-kredse har man anført, at det var naturligt, at man fulgte denne Vej, fordi den var overensstemmende med den Bestemmelse, der gjælder med Hensyn til Registreringen af Firmanavne; men der er dog den meget væsentlige Forskjel, at medens et Firmanavn kun behøver at være forskjelligt fra et andet Navn i samme Dvirigheds-kreds, er den Ret, der søges for Varemærker, en Eneret, der skal gjælde for hele Riget og medens der altsaa kan være hundrede berettigede Firmanavne her i Landet, f. Ex. af Navnet Hans Sørensen, maa der, naar en Mand har anmeldt, at han vil bruge f. Ex. en Bjørn til Mærke paa sine Varer, ikke her i Landet findes andre Bjørne, det vil sige som Varemærke, end den, han har anmeldt. Det gjør dog en meget væsentlig Forskjel, og den ulykkelige Mand, der nu har valgt dette Mærke og betalt for det og ikke veed rettere end, at det kan nok gaa, faar maaske bagefter, f. Ex. en 8 Dage efter, naar han har betalt sine Penge og sendt Beskjendtgjørelsen til Berlingske Tidende eller Ministerialtidende, at vide, at hans Beskytning og Uleilighed have været ganske forgjæves, fordi Dvirigheden ikke har vidst, at der er en Mand her i Kjøbenhavn, der har en saadan Bjørn. Det forekommer mig at være mindre heldigt at følge en saadan Fremgangsmaade. Hvad den tredie Grund angaar, der har været anført for at bruge den, nemlig den administrative Banfselighed, som skulde være forbunden med en Centralregistrering, forekommer det mig, at denne Banfselighed ingenlunde bliver mindre ved at blive delt i hundrede Kredse, end naar Alt tages samlet paa eet Sted. Ved denne administrative Banfselighed kan jeg egentlig kun tænke mig, at man har taget i Betragtning, at en saadan Registrering, der ikke skulde foregaa omkring hos Dvirighederne, skulde foretages af et af Ministerierne, vel nærmest Indenrigsministeriet, og jeg skal da erkjende, at det vilde være urimeligt og ubilligt imod Personalet i Indenrigsministeriet, der har fuldt op at gjøre med andre Sager, om man vilde lægge denne Registrering over paa det; men

jeg ser ikke, at Noget kunde være til Ginder for, at man oprettede en særlig Post som Generalregistrator, Handelsregistrator, her for Landet med Sæde i Kjøbenhavn, og at alle Anmeldelser henvises til ham. Derved vilde man faae et samlet Register. Enhver, som kom med en Anmeldelse, vilde da temmelig sikkert kunne vide, at denne Anmeldelse, naar den ikke blev viist tilbage paa Grund af, at Mærket allerede var brugt, men blev modtagen, vilde blive gyldig, og han vilde da have en Sikkerhed for, at han ikke spildte sin Uleilighed eller sine Penge, hvad jeg ikke ser kan opnaas gennem en Registrering omkring i Dvirigheds-kredse. — Naar jeg fremfatter disse Bemærkninger, er det ingenlunde, fordi jeg tror, at, hvad jeg saaledes har anført, ikke har været underveielse hos den høitagtede Indenrigsminister; men fordi jeg gjerne vilde høre, hvilke andre end de af mig nævnte Grunde for den stedlige Registrering der kan anføres for at benytte det System, der er benyttet i Lybbsland, og som, efter hvad jeg tidligere har udtalt, ikke passer til de Forhold, der ere tilstede i Danmark, fordi vi mangle de Institutioner, som til Lempelse af det stedlige Registrerings-system er tilstede i Lybbsland. Jeg skal dog endnu bemærke, at det naturligvis kan være flere Magistrater udført, at de ikke ved det betydelige Arbejde og det betydelige Ansvar, de faae ved Registreringen, kunne tilveiebringe en Indtægt for deres Kommune. Det vilde i alt Fald have været mig en Tilfredsstillelse, om jeg havde kunnet lade Kommunernes Kasse faae de Penge, der saaledes ere paaregnede; ved det Arbejde, jeg havde at udføre; men denne Tilfredsstillelse tror jeg, man maa give Afkald paa, fordi Sagen bedre ordnes paa den anden Maade.

Det tredie Punkt, jeg vil tillade mig at ytre mig om, er Spørgsmaalet om Brugen af Bogstaver som Varemærker. I og for sig finder jeg det ganske rigtigt og naturligt, at lige saa lidt som man bør kunne benytte Tal og enkelte Ord som Varemærker, lige saa lidt bør man i Umindelighed kunne benytte Bogstaver; men man kan ikke godt se bort fra, hvorledes Forholdene for Diebliffet have udviklet sig, og at de ville lide en temmelig stor Indskrænkning ved en saadan Bestemmelse. Det er aldeles sædvanligt, at de Handlende som Mærker paa deres Varer bruge Bogstaver, i Umindelighed betegnende deres Fornavn og deres Efternavn, men under disse Navne sætte enten et Kb. eller et Aa. eller Sligt, som Betegnelse for Stedet, hvor de opholde sig. En fortsat Benyttelse af et saadant Mærke, hvorpaa naturligvis mange Handelshuse sætte stor Pris, vil ikke længer kunne ske med nogen Nytte, naar denne Lov udkommer, med mindre de anmeldte, at de ville bruge det paagjældende Bogstav, vel at mærke omgivet med en Cirkel eller et andet Teg. De blotte Bogstaver kan den Handlende herefter ikke med nogen Nytte længer bruge, fordi